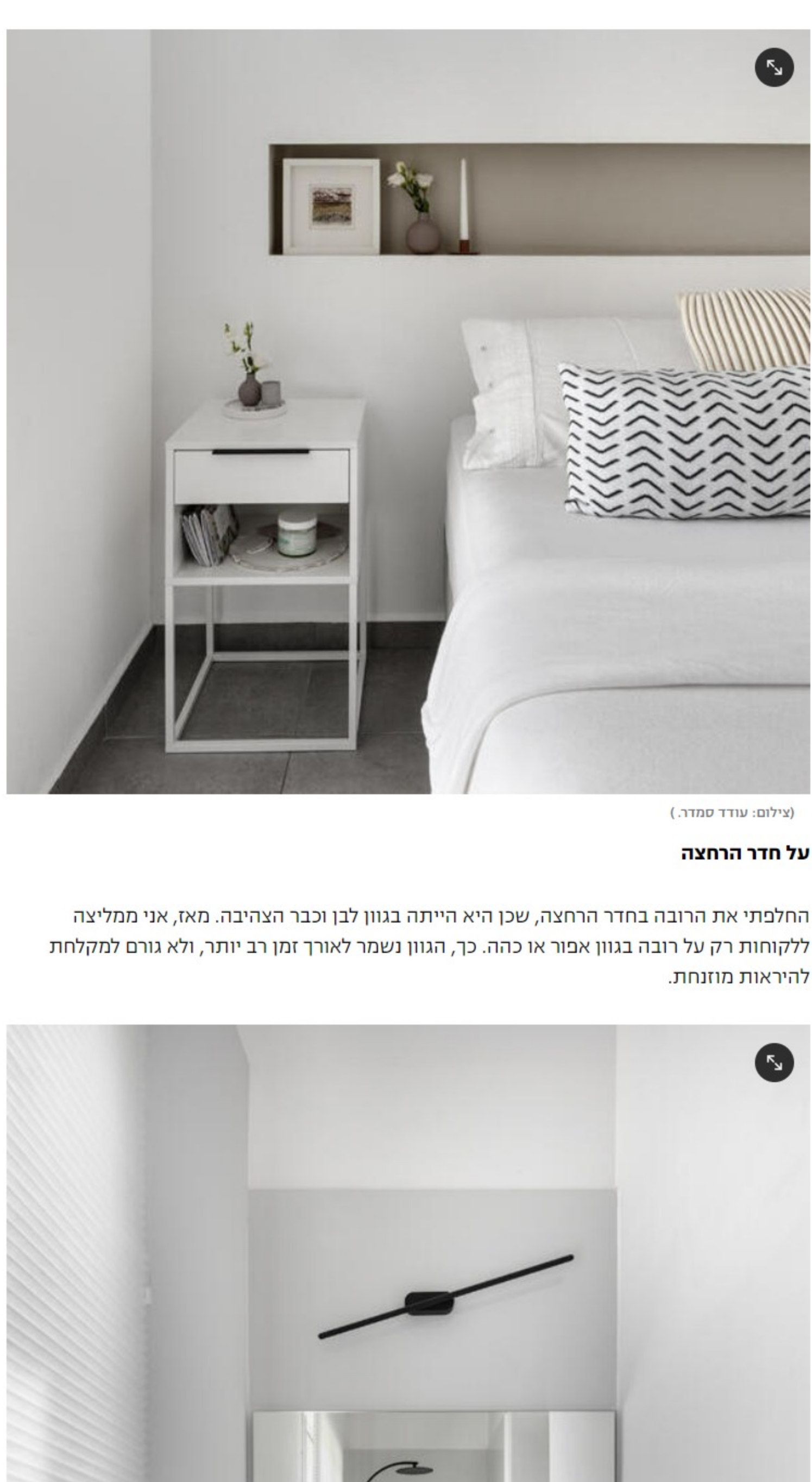

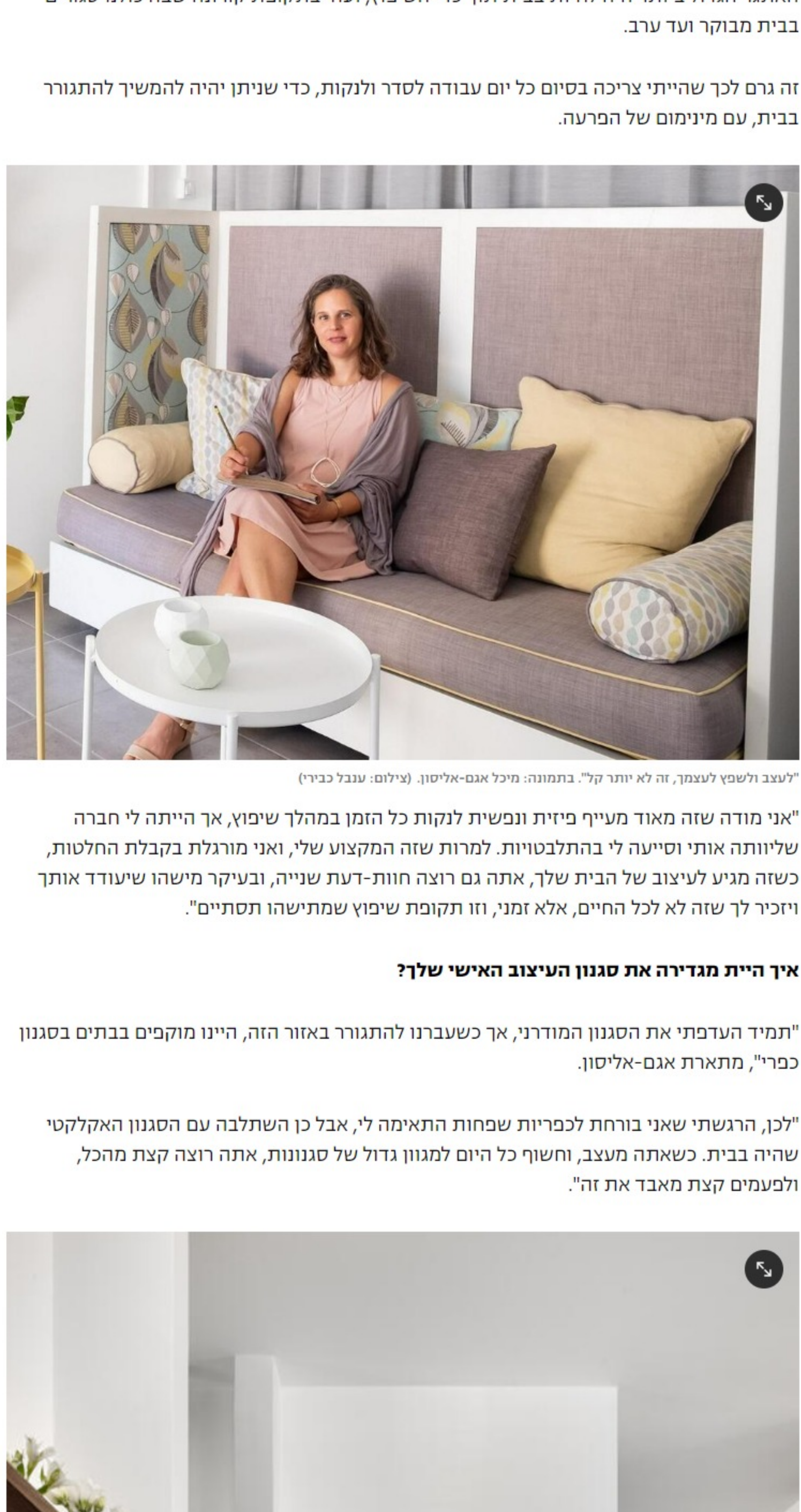
(צילום: עודד סמדר)

על חדר הרחצה

החלפתי את הרובה בחדר הרחצה, שכן היא הייתה בגווני לבן וכבר הצהיבה. מאז, אני ממליצה ללקוחות רק על רובה בגווני אפור או כהה. כך, הגוון נשמר לאורך זמן רב יותר, ולא גורם למקלחת להיראות מזונחת.

(צילום: עודד סמדר)

(צילום: עודד סמדר)

על מטבח החוץ

בזוגי הוא הבשולן של המשפחה, והוא בהחלט השף הפרטי שלי שחובב בישול בשטח. תקופת הקורונה גרמה לנו להבין שחצר שלנו לא מנוצלת מספיק, ולהקים מטבח חוץ שכולל תוספת של דק חדש מעץ. המטבח הזה מקל עלינו גם כשאנו מארחים, שכן את הכנת האוכל אפשר להשלים בחוץ, יש פחות ריחות של בישול ופחות בלאגן בתוך הבית.

מה היו האתגרים העיקריים בשיפוץ?

האתגר הגדול ביותר היה לחיות בבית תוך כדי השיפוץ, ועוד בתקופת קורונה שבה כולנו סגורים בבית מבוקר ועד ערב.

זה גרם לכך שהייתי צריכה בסיום כל יום עבודה לסדר ולנקות, כדי שניתן יהיה להמשיך להתגורר בבית, עם מינימום של הפרעה.

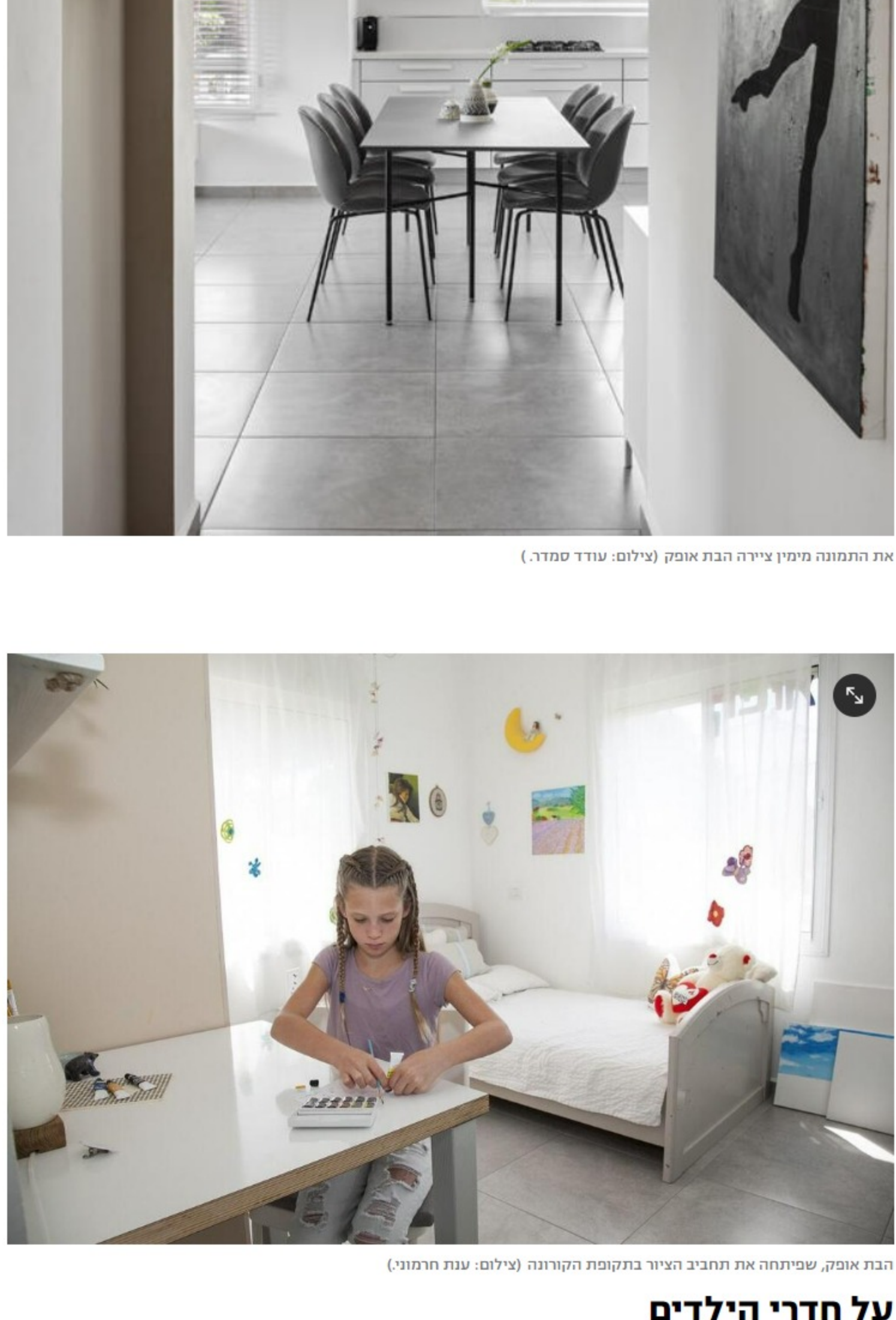
"לעצב ולשפץ לעצמך, זה לא יותר קל". בתמונה: מיכל אגם-אליסון. (צילום: עובדי כביר)

"אני מודה מאוד מעייף פיזית ונפשית לנקות כל הזמן במהלך שיפוץ, אך הייתה לי חברה שלוותה אותי וסייעה לי בהתלבטויות. למרות שזה המקצוע שלי, ואני מורגלת בקבלת החלטות, כשזה מגיע לעיצוב של הבית שלך, אתה גם רוצה חוות-דעת שנייה, ובעיקר משהו שיעודד אותך ויחזיר לך שזה לא לכל החיים, אלא זמני, וזו תקופת שיפוץ שמתישו תסתיים".

איך היית מגדירה את סגנון העיצוב האישי שלך?

"תמיד הרעפתי את הסגנון המודרני, אך כשעברנו להתגורר באזור הזה, היינו מקופים בבתים בסגנון כפרי", מתארת אגם-אליסון.

"לכן, הרגשתי שאני בורחת לכפריים שפחות התאימה לי, אבל כן השתלבה עם הסגנון האקלקטי שהיה בבית. כשאתה מעצב, וחשוף כל היום למגוון גדול של סגנונות, אתה רוצה קצת מכל, ולהפנים קצת מאבד את זה".

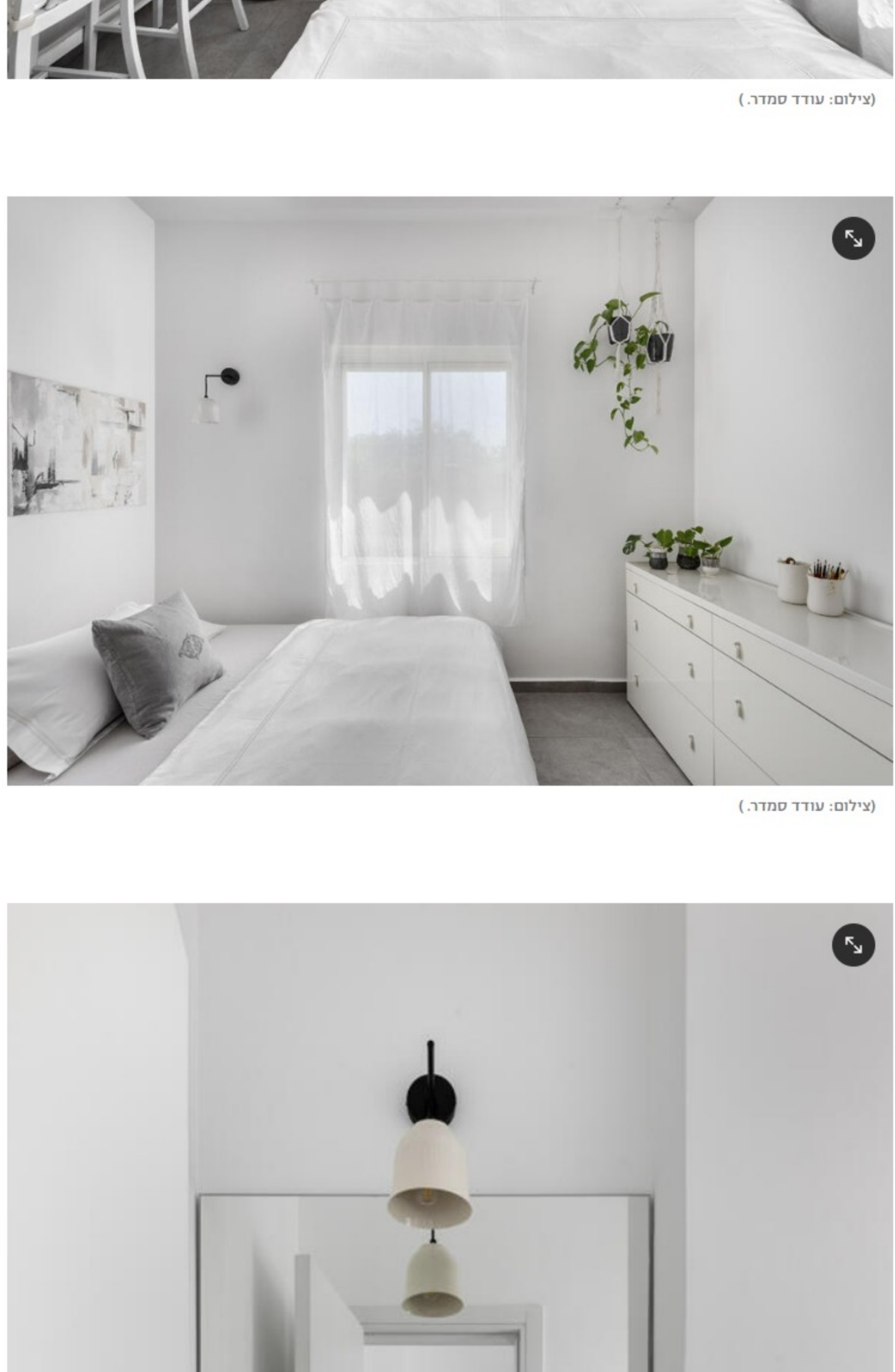
(צילום: עודד סמדר)

"בשיפוץ הזה, חזרתי למקור שהוא מודרני עם נגיעות של עץ שמסופיט חממות", היא מוסיפה.

"גם מבחינת גוונים אני אוהבת יותר דינמיים בבית כגון, אבל כן השתלבה עם הסגנון האקלקטי ומסתמכות בהכנת צבע רק באקססורייז, ולא בצבעים השולטים של הבית. המאסה אצלי היא בהחלט מונוכרומטית, מה שמאפשר לי לעשות שינויים עם נגיעות של צבע במשך הזמן".

על שילוב הילדה בשיפוץ

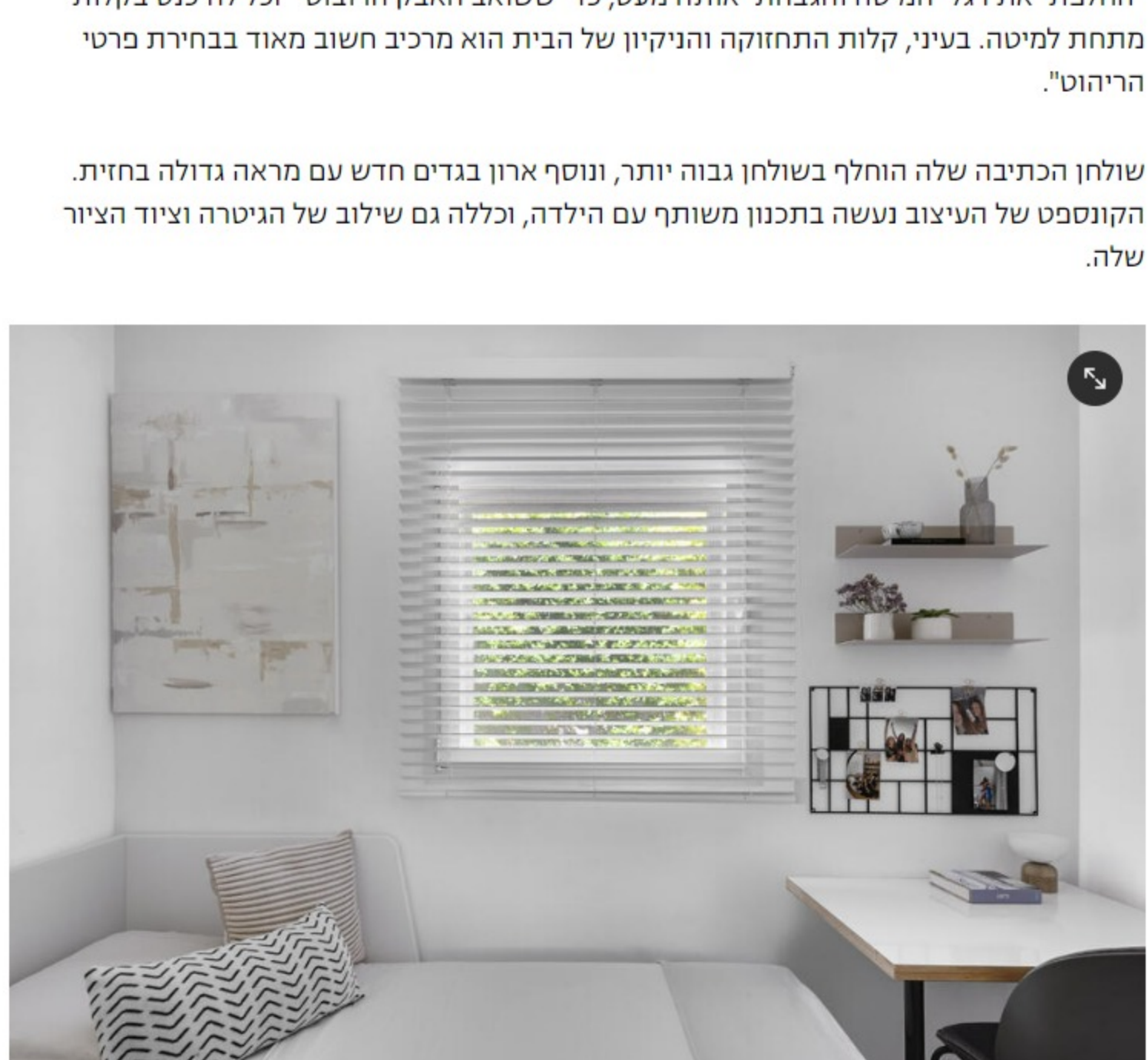
"בתקופת הקורונה, בתי אופק, השקיעה מאוד בתחביב הציור שלה", מתארת אגם-אליסון. "היא עיצבה בעצמה את החדר וכלכל מההעצמה שלה והחיבור שלה לבית, בחרנו לתלות ציורים שציינה על קירות הבית".

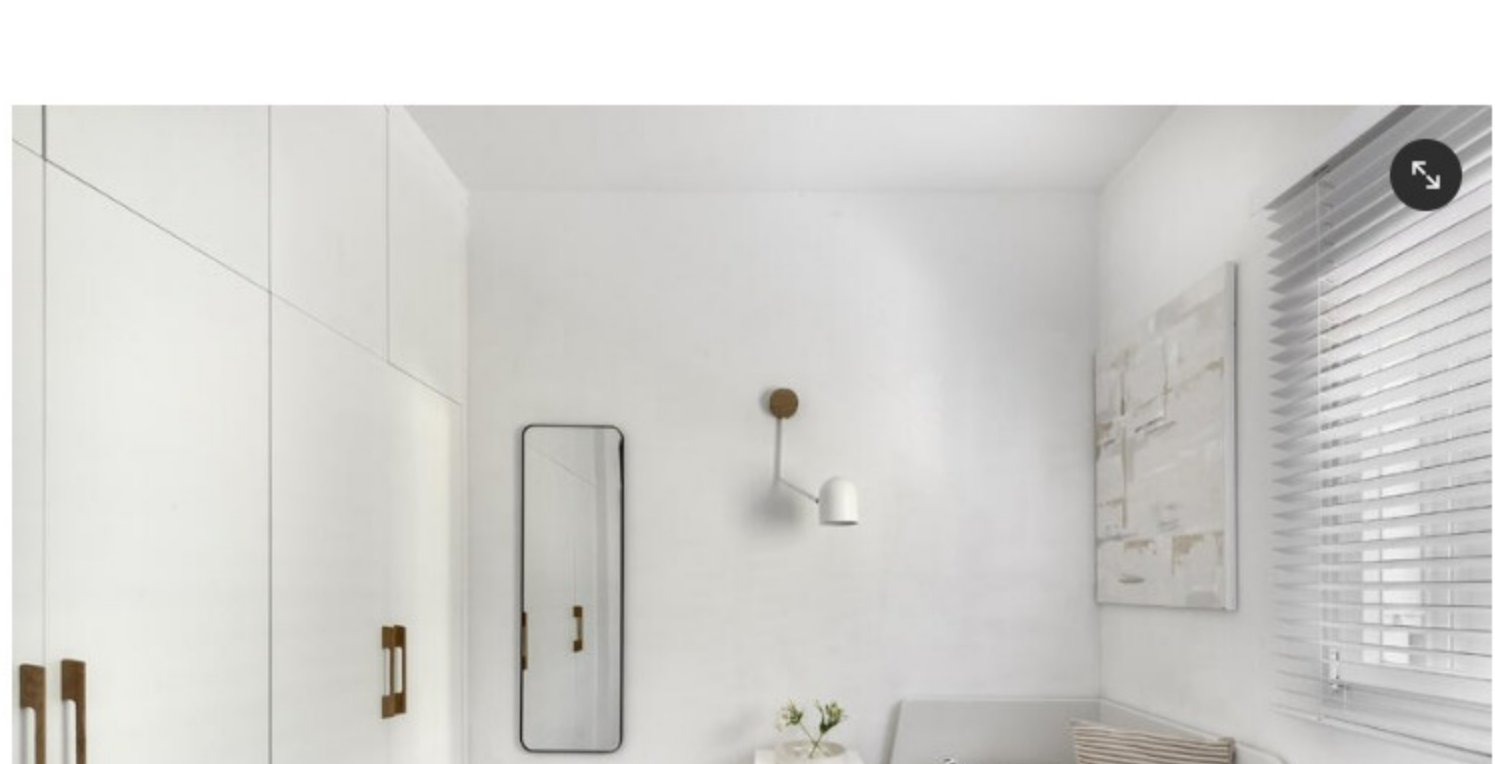
את התמונה מימין ציירה הבת אופק (צילום: עודד סמדר)

חדר הילדים הם החדרים הכי דינמיים בבית מבחינת צבע, שכן ילדים גדלים והטעם שלהם והצרכים שלהם משתנה בקצב הרבה יותר מהר משל מבוגרים.

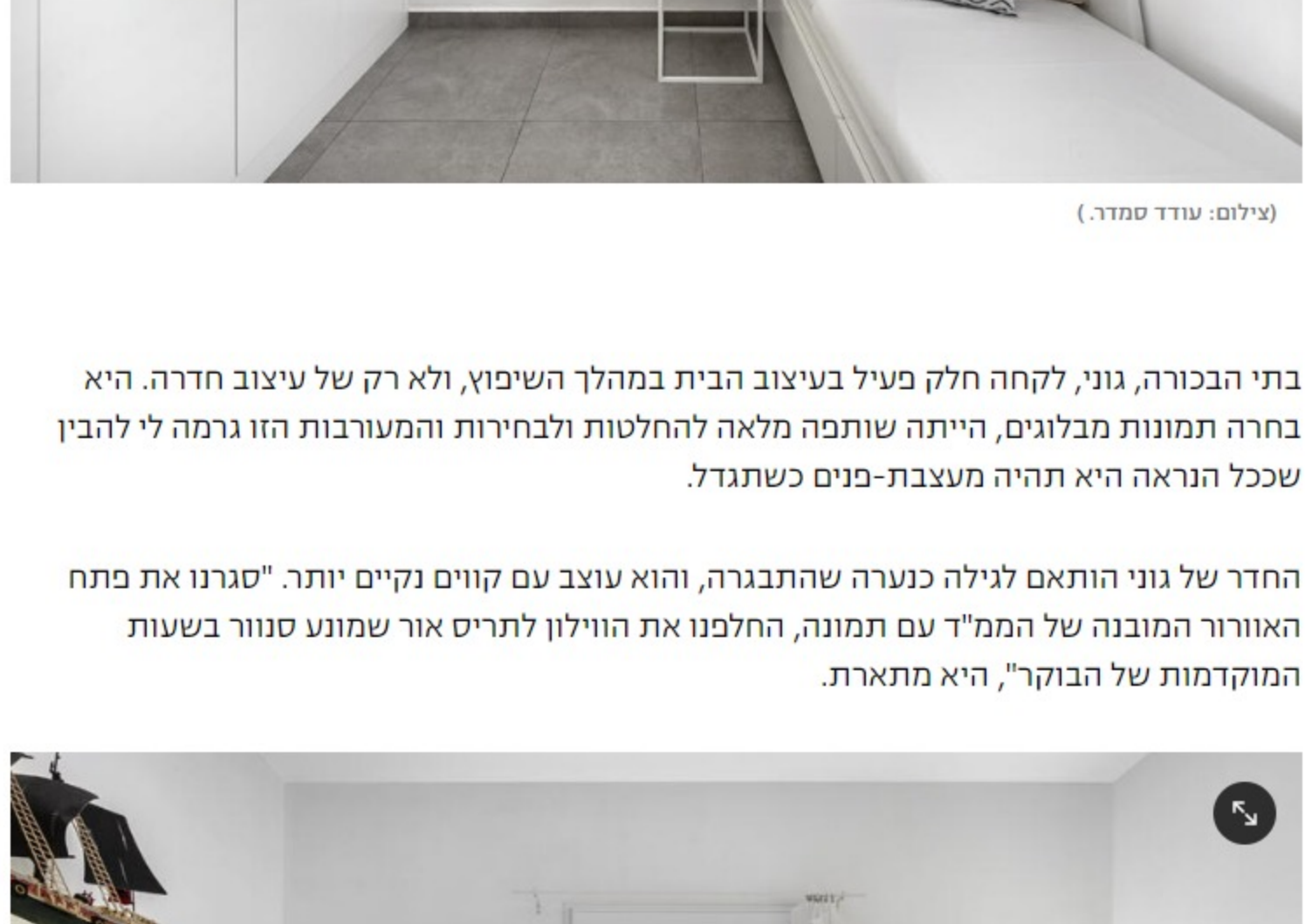
אגם-אליסון: "את החדר לא אופק, שדרגנו והחלפנו את למיטת היחיד למיטה זוגית. העברנו לה את המיטה שלנו, והחלפנו לה בעצמי את ריפוד המיטה בעזרת אקדח סיכות.

(צילום: עודד סמדר)

(צילום: עודד סמדר)

(צילום: עודד סמדר)

(צילום: עודד סמדר)

(צילום: עודד סמדר)

בתי הבכורה, גוני, לקחה חלק פעיל בעיצוב הבית במהלך השיפוץ, ולא רק של עיצוב חדרה. היא בחרה תמונות מכלוגים, הייתה שותפה מלאה להחלטות ולבחירות והמעורבות הזו גרמה לי להבין שכלל הנראה היא היתה מעצבת-פנים כשתגדל.

החדר של גוני הותאם לגילה כנערה שהתבגרה, והוא עוצב עם קווים נקיים יותר. "סגרנו את פתח האזור המובנה של הממ"ד עם תמונה, החלפנו את הווילון לתריס אור שמועט סנור בשעות המוקדמות של הבוקר", היא מתארת.

(צילום: עודד סמדר)

(צילום: עודד סמדר)

על הדינמיקה המשפחתית בעיצוב הבית

"העובדה שאני מעצבת-פנים ומלבישת בתים של אחרים במשך שנים, גרמה לי לנהל את הפרויקט", אמרת אגם-אליסון. "זו גם ההתמלצה שלי ללקוחות שאני מלווה במהלך שיפוץ והלבשת הבית".

"כדיא מאוד שרק אחד מבני-הגויביל את הפרויקט, אבל שישיאר גם מקום לקבלת החלטות בתחומים שמאוד חשובים לבן-הזוג. למשל, אצלנו אני ניהלתי את מרבית השיפוץ, אך בתחום שהיה מאוד חשוב לבעלי: המטבח והחצר, נתתי לו להוביל. זה המתכון לצליחת השיפוץ בצורה מצלחת, עם כמה שפחות מתיחים מיותרים, ושמירה על זוגיות טובה".